

Arrest

nr. 316 362 van 13 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat B. SOENEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 29 augustus 2022.

1.2. Op 15 juni 2022 werd verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Zijn voogd en advocaat waren tijdens dit persoonlijk onderhoud aanwezig.

1.3. Op 23 november 2023 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die als volgt luidt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en Pashtoun te zijn. Je bent geboren in Jalalabad, provincie Nangarhar. Je woonde een tijdje in het dorp Chamtala, district Khogyani, provincie Nangarhar. Je was ongeveer tien jaar oud toen je met je familie terug naar Jalalabad verhuisde. Je ging tot de zevende klas naar school en je ging ook naar een Koranschool.

Jouw vader werkte vroeger een tijdlang als automechanicien in Kabul voor de Amerikanen en voor een bedrijf dat mijnen ontmantelde. In 1397 (2019 volgens de Westerse kalender) volgde jouw vader een training van enkele maanden, waarna hij als bewakingsagent en chauffeur begon te werken voor de voormalige minister van Binnenlandse Zaken Hayatullah Hayat. Jouw paternale oom werkte als luitenant voor het nationale leger. Hij werd tijdens de machtsovername meegenomen door de taliban.

Vlak na de machtsovername deden de taliban een inval op jullie huis. Jij was op dat moment in het huis van jouw maternale oom. Tijdens die inval kwam de mullah van de moskee naar jullie huis en zei dat de taliban naar jouw vader vroegen en dat hij zich moest aanmelden bij het districtshuis. Je moeder zei hem dat je vader niet thuis was en je vader kon ontsnappen op de vierde dag na de machtsovername. Enkele dagen later vertrok jij uit Afghanistan. Jouw moeder en jouw maternale oom, die in Surkrood woont, regelden jouw reis.

Je reisde via Pakistan en Iran naar Turkije, waar je een half jaar tot een jaar verbleef. Daarna reisde je door via Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk (waar je vingerafdrukken afstond), Zwitserland en Frankrijk naar België, waar je aankwam op 28 augustus 2022. Je diende op 29 augustus 2022 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming in. Je verklaarde bij aankomst in België dat je geboren was op 3 mei 2006 en bijgevolg dat je zestien jaar was.

Na jouw vertrek is jouw moeder met jouw broers en zussen naar Darunta in Jalalabad verhuisd. Je hebt sinds je vader is gevlucht, niets meer van hem vernomen. Je hebt ook geen nieuws over jouw paternale oom.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je een doelwit te worden van de taliban omwille van de job van jouw vader en je paternale oom.

Ter ondersteuning van je verzoek leg je volgende documenten neer: jouw taskara en de taskara van jouw vader; badges van de jobs van de jouw vader; certificaten van de jobs en opleidingen van je vader; een foto van jezelf met jouw broer en stiefneefjes; een foto van jezelf met je vader; foto's van je vader met zijn collega's en met de voormalige gouverneur.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Uit je verklaringen blijkt dat je Afghanistan bent ontvlucht uit vrees om problemen te krijgen met de taliban omwille van de voormalige jobs van jouw vader en paternale oom. Na grondig onderzoek van je vluchtrelaas dient te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om je vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, volgens art. 48/4, §2 van de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

*Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022*

https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023 (<https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die behoorden tot de voormalige overheid te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Je haalt aan dat jouw vader vermist is en dat jouw paternale oom ontvoerd werd. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan jouw verklaringen hierover.

Wat betreft de problemen en de huidige situatie van jouw vader, stelt het CGVS vast dat jouw verklaringen hierover bijzonder vaag en beperkt zijn. Je stelt dat je vader nog tot aan de machtsovername zijn job uitvoerde (zie CGVS, p. 14) en dat hij vier dagen na de machtsovername verdween (zie CGVS, p. 8). Je weet niet of jouw vader of iemand van jouw familie ooit bedreigd werd (zie CGVS, p. 12). Wanneer je gevraagd wordt wat jouw vader deed in de dagen na de machtsovername, stel je dat hij niets deed, dat hij wegliep en naar huis kwam (ibid.). Wanneer je wordt gevraagd of hij naar oplossingen zocht voor eventuele problemen, blijkt dat je hier niets over weet (zie CGVS, p. 14-15). Indien jouw vader werkelijk een groot risico liep na de machtsovername, kan wel verwacht worden dat hij niet gewoon thuis bleef, maar dat hij iets ondernam. Het is bovendien weinig geloofwaardig dat de taliban zich zou bezighouden met een individuele opsporing van iedereen die voor de voormalige overheid heeft gewerkt, zeker gezien zij tot dan toe nooit problemen hadden bezorgd aan jouw vader. Dat je stelt dat de taliban hem plots kwamen zoeken en dat hij spoorloos verdween, is in dit licht dan ook weinig geloofwaardig.

Qua vervolgingsfeiten van jouw vader, vertel je enkel over een incident waarbij de taliban jullie huis binnenviel na de machtsovername (zie CGVS, p. 8). Jouw verklaringen over dit incident kunnen het CGVS echter niet overtuigen. Wanneer je gevraagd wordt hoe die inval verliep, spreek je enkel over de mullah die jouw moeder zei dat je vader zich moest aanmelden bij het districtshuis (zie CGVS, p. 8-9). Wanneer je gevraagd wordt wat er daarna gebeurde, stel je dat je het niet meer weet (zie CGVS, p. 9). Wanneer je daarna wordt gevraagd hoe die inval dan is verlopen, toen je vader verdween, herhaal je je verklaring over de mullah (ibid.). Je kan dus zeer weinig informatie geven over wat er op het moment van die inval is gebeurd. Ook is het weinig aannemelijk dat jouw vader jullie niets zou hebben gezegd toen hij vertrok of nadien. Je stelt dat hij niets zei toen hij naar buiten ging en dat jullie daarna ook niets meer van hem hebben vernomen (ibid.). Er kan nochtans verwacht worden dat je vader zou laten weten wat hij van plan is of waar hij naartoe ging. Al deze elementen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw verklaringen dat jouw vader tijdens een inval door de taliban op jullie huis zou zijn weggevlucht en sindsdien zou zijn verdwenen.

Daarnaast kan het CGVS ook geen geloof hechten aan de huidige situatie van jouw paternale oom. Vlak na jouw aankomst in België tijdens jouw registratie verklaarde je dat de taliban jouw oom hadden gekidnapt (zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, d.d. 29/08/2022, p. 4). Wanneer je op het CGVS gevraagd wordt wat jouw paternale oom momenteel doet van werk, stel je dat je het niet weet (zie CGVS, p. 13). Je stelt ook dat er niemand van jouw familie ooit ontvoerd werd (zie CGVS, p. 14). Indien deze oom werkelijk ontvoerd werd, kan er verwacht worden dat je dit meteen vermeldt wanneer naar hem gevraagd wordt of wanneer even later naar ontvoeringen gepolst wordt. Bij confrontatie met jouw verklaringen die je aflegde tijdens jouw registratie, stel je dat je inderdaad gezegd hebt dat jouw paternale oom ontvoerd werd (zie CGVS, p. 16). Even later stel je dat hij niet ontvoerd werd, en daarna stel je dat hij wel werd meegenomen door de taliban (ibid.).

Jouw verklaringen over de situatie van jouw oom spreken elkaar meermaals tegen, waardoor hun geloofwaardigheid steeds verder daalt. Bovendien stel je dat je geen nieuws hebt over hem en dat je ook niet gevraagd hebt over hem (zie CGVS, p. 17). Er kan echter verwacht worden dat je je familie zou vragen of ze nog iets hoorden van jouw paternale oom, nadat die volgens jouw verklaringen meegenomen werd door de taliban. Je linkt zijn situatie namelijk aan jouw eigen vrees (ibid.). Dat je dit niet hebt gedaan, en dat je verder geen informatie over hem hebt, maakt dat er aan jouw verklaringen hierover geen geloof kan worden gehecht.

Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de huidige situatie van jouw vader en jouw paternale oom, toon je de problematische situatie waarin zij zich volgens jouw verklaringen bevinden niet aan.

Wat jouw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen met bepaalde profielen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Je haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat je een familielid bent van een medewerker

van de voormalige overheid, waarvan je a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofdte aannemelijk te maken.

Hoewel je vlak na je aankomst in België nog stelde dat de taliban hadden geprobeerd om jouw familie te vermoorden en om jou te kidnappen (zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, d.d. 29/08/2022, p. 4), stel je op het CGVS uitdrukkelijk dat jij zelf nooit bedreigd werd, dat jou nooit iets overkwam dat er nooit incidenten geweest zijn met jouw familie (zie CGVS, p. 12-13). Wanneer je geconfronteerd wordt met jouw eerdere verklaringen, stel je enkel dat je die zaken nooit hebt gezegd (zie CGVS, p. 16), waarmee je geen verklaring biedt voor deze tegenstrijdigheden. Het CGVS concludeert dan ook dat uit jouw verklaringen kan besloten worden dat jouw familie geen problemen kende met de taliban.

Wat betreft jouw vrees om door de taliban aangesproken te worden als verantwoordelijke van het huis als jouw vader niet thuis is, dient te worden opgemerkt dat je deze vrees niet aannemelijk maakt, gezien er geen geloof gehecht wordt aan het situatie van jouw vader, die als verantwoordelijke van jullie gezin zou worden gezien. Daarbij wordt vastgesteld dat deze vrees puur hypothetisch is, vermits je niet weet waarom de taliban naar de huisverantwoordelijke zouden komen vragen en je ook niet weet of de taliban effectief rondgingen langs de huizen om naar verantwoordelijken te vragen (zie CGVS, p. 14). Bij de DVZ verklaarde je dat je moeder had gezegd dat jij moest wegvlugten omdat het mogelijk was dat de taliban achter jou zouden komen, maar dat ze niet heeft gezegd waarom ze dit dacht (zie vragenlijst CGVS bij DVZ d.d. 15/02/2023, punt 5). Ook uit deze verklaring blijkt dat jouw vrees voor de taliban louter vaag en hypothetisch is. Bovendien toon je niet aan waarom het problematisch zou zijn als jij als huisverantwoordelijke zou worden gezien. Uit jouw verklaringen kan dan ook niet worden geconcludeerd dat je hierdoor nood zou hebben aan internationale bescherming.

Bovendien merkt het CGVS op dat ook na jouw vertrek de taliban jouw familie tot op heden met rust gelaten hebben. Wanneer je wordt gevraagd of jouw familie na jouw vertrek nog problemen kende, stel je van niet (zie CGVS, p. 8). Wanneer je wordt gevraagd of er met hen nog iets gebeurd is na jouw vertrek, stel je dat je dat niet weet, en dat je hen dat niet hebt gevraagd omdat het niet in je hoofd zit (zie CGVS, p. 15-16). Dat je hierover niets hebt gevraagd, hoewel je om de week of om de twee weken telefonisch contact hebt met je moeder (zie CGVS, p. 8), relativeert ook in grote mate jouw vrees die je beweert te hebben bij terugkeer naar Afghanistan.

Gelet op al het voorgaande moet worden geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door jou aangehaalde problemen van jouw vader en paternale oom. Ook wordt vastgesteld dat noch jij, noch jouw andere familieleden tot nu toe problemen ondervonden in Afghanistan. Hierdoor zijn er geen indicaties om aan te nemen dat jij in geval van terugkeer wél zou worden vervolgd. De som van bovenstaande vaststellingen maakt dat de status van vluchteling jou niet kan worden toegekend, en evenmin de status van subsidiair beschermde zoals bepaald in art. 48/4, §2 van de Belgische Vreemdelingenwet.

Het CGVS dient ook op te merken dat jouw familie op heden nog in Afghanistan verblijft en het relatief goed stelt. Je verklaart dat jouw moeder, broers en zussen momenteel in Jalalabad verblijven (zie CGVS, p. 7). Ook verklaar je dat jouw maternale oom, die hielp jouw reis te regelen, momenteel nog in Surkrood verblijft (zie CGVS, p. 13).

Zoals hierboven werd besproken, kan er geen geloof gehecht worden aan de huidige situatie van jouw vader (zie CGVS, p. 8). Het CGVS concludeert dan ook dat je in Afghanistan nog over een familiaal netwerk beschikt waarbij je terecht zou kunnen bij terugkeer.

Verder moet worden vastgesteld dat je geen elementen hebt aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban impact heeft op de situatie van jouw familie.

Uit jouw verklaringen blijkt dat jouw familie het (financieel) goed stelt en dat ze geen problemen hebben (zie CGVS, p. 8). Je stelt dat jouw moeder, broers en zussen naar Darunta in Jalalabad zijn verhuisd, maar je weet niet waarom ze uit hun huis weggingen of waarom ze specifiek naar Darunta gingen (zie CGVS, p. 7). Ook stel je dat je hen niet gevraagd hebt waarom ze zijn verhuisd (zie CGVS, p. 18). Dit gegeven werpt dan ook geen ander licht op bovenstaande conclusie. Je stelt ook dat jouw familie het slecht stelt omdat de scholen gesloten zijn (zie CGVS, p. 8). Even later verklaar je echter dat jouw broers wel naar school gaan en jouw zussen naar de Koranschool (zie CGVS, p. 9). Nog later verklaar je dan weer dat je niet weet of jouw broers momenteel naar school gaan (zie CGVS, p. 18). Uit jouw inconsistente verklaringen kan dan ook niet worden afgeleid hoe de schoolsituatie van jouw broers en zussen momenteel is. Vermits dit het enige element is dat je aanhaalt wanneer je naar de situatie van jouw familie wordt gevraagd, kan het CGVS er van

uitgaan dat het gegeven dat de taliban nu aan de macht is geen concrete negatieve impact heeft op de huidige situatie van jouw familie.

Je haalt bovendien geen elementen aan waaruit blijkt dat de machtsovername door de taliban een impact zou hebben op jouw nood aan internationale bescherming. Wanneer je op het einde van jouw persoonlijk onderhoud wordt gevraagd naar jouw mogelijke problemen bij terugkeer, stel je dat er geen andere redenen zijn waarom je niet kan terugkeren (zie CGVS, p. 18). Je stelt bovendien dat je zeker zou kunnen terugkeren als jouw leven niet in gevaar was (ibid.). Wanneer je wordt gevraagd wat er zou gebeuren als je zou terugkeren naar Afghanistan, haal je enkel aan dat je vreest ontvoerd te worden, omdat je niet zoals je vader vermist wil raken (zie CGVS, p. 19). Er werd echter, zoals hierboven werd besproken, geen geloof gehecht aan deze scenario's. Wanneer je wordt gevraagd naar jouw bezigheden in België, haal je aan dat je naar school gaat en in je vrije tijd computerspelletjes speelt en bidt (zie CGVS, p. 4). Je haalt geen activiteiten of ideologieën aan die problematisch kunnen worden bij terugkeer naar Afghanistan. Ook wordt opgemerkt dat je zelf geen gewag maakt van een eventuele impact van jouw verblijf in België op jouw mogelijkheid om terug te keren naar Afghanistan. Het zijn slechts jouw advocaat en voogd die dit asielmotief ter sprake brengen. Jouw advocaat stelt dat je twee jaar in België bent, dat je al wat Nederlands spreekt, en dat je slecht zou gepercipieerd kunnen worden door de taliban omwille van jouw verblijf in het westen (zie CGVS, p. 21). Jouw voogd haalt aan dat je je openstelt voor andere meningen en culturen (ibid.). Zij laten echter na in concreto aan te tonen dat je omwille van jouw verblijf in België je niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en jouw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Daar er geen dergelijke concrete elementen werden aangebracht, kan het CGVS er redelijkerwijze van uitgaan dat het gegeven dat de taliban nu aan de macht is geen concrete impact heeft op jouw persoonlijke situatie.

De door jouw neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande appreciatie. De taskara's van jezelf en van je vader kunnen enkel jullie identiteit en herkomst aantonen. De badges, certificaten en foto's van jouw vader dienen enkel ter ondersteuning van jouw verklaringen over zijn jobs bij de voormalige overheid. De foto van jezelf met jouw vader en de foto van jezelf met jouw broer en neefjes, dienen enkel ter ondersteuning van jouw verklaringen over jouw familie. Al deze elementen staan op zich niet ter discussie in deze beslissing.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.*

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te

beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAAs Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap.

IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers

terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve

landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele

socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over

te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en

veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot vijftienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stel je dat je in Afghanistan tot aan jouw vertrek naar school ging en dat je ook naar een Koranschool ging (zie CGVS, p. 9-10). Je hebt nog regelmatig contact met je moeder (zie CGVS, p. 8). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je je deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de rechten van het kind (zoals hieronder aangegeven), van de zorgvuldigheidsverplichting, het proportionaliteitsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker stelt voorafgaand dat het CGVS schijnt te vergeten dat de objectieve elementen dienen door te wegen om de geloofwaardigheid van het relaas te beoordelen. Hij meent dat het subjectieve element zich toespitst op het gegeven dat verzoeker als individueel persoon een vrees moet koesteren waarbij de persoonlijkheid, de achtergrond en de leeftijd van verzoeker bepalend zijn. Vervolgens gaat hij in op zijn kwetsbaar profiel. Hij benadrukt dat zijn leeftijd niet betwist is, dat hij op 15-jarige leeftijd uit Afghanistan vertrokken is en nog steeds minderjarig is. Verzoeker wijst erop dat rekening moet worden gehouden met de leeftijd, maturiteit en kwetsbaarheid indien een minderjarige betrokken is en stelt dat verschillende bepalingen duiden op de kwetsbaarheid binnen de asielprocedure.

Verzoeker citeert artikel 20, lid 3 van de Kwalificatierichtlijn, artikel 1, 12° van de Vreemdelingenwet, artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en artikel 22bis van de Grondwet en argumenteert dat het CGVS geenszins rekening houdt met het hoger belang van het kind. Er dient rekening te worden gehouden met de geschetste elementen van kwetsbaarheid niet alleen bij de beoordeling van de bijzondere procedurele noden maar ook bij de beoordeling ten gronde en citeert ter ondersteuning van zijn stelling uit het arrest nr. 245 271 van de Raad.

De loutere aanwezigheid van de voogd en een advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud en het interview door een gespecialiseerde PO zijn de 'bare minimum' en kunnen niet worden gezien als een ware tegemoetkoming van de commissaris-generaal ten aanzien van de verzoeker. Volstaat niet om tegemoet te komen aan de noden van de jonge verzoeker. Hij werd op jonge leeftijd blootgesteld aan grote verliezen en bedreigingen, heeft zijn familie moeten achterlaten en heeft amper contact en heeft al een hele tijd geen nieuws meer vernomen van zijn vader en zijn paternale oom.

Verzoeker verwijst vervolgens naar verschillende bepalingen die de kwetsbaarheid van niet-begeleide minderjarigen aantonen en citeert artikel 20, lid 3 van de Kwalificatierichtlijn en artikel 1, 12° van de Vreemdelingenwet en benadrukt dat verzoeker actueel nog steeds een kwetsbaar profiel heeft en verplicht werd zijn land te verlaten door zijn moeder. Verzoeker verwijst daarbij naar het handboek voor voogden 2, psychosociale begeleiding van niet-begeleide minderjarigen opgesteld door de FOD Justitie.

Wat de individuele vrees van verzoeker betreft, volhardt hij in zijn relaas en stelt dat hij geen overdrijvingen of leugens vertelde, geen valse documenten voorlegde en eerlijke, samenhangende en duidelijke verklaringen aflegt.

Wat betreft de situatie van zijn vader betoogt verzoeker: *"Verzoeker was op het ogenblik van de feiten nog zeer jong, namelijk 15 jaar. Daarnaast deelde zijn vader vrijwel niets met zijn kinderen. Hij gaf geen uitleg aan hen over zijn werk. Ook indien hij bedreigd zou geweest zijn, zou hij dit niet tegen zijn familie zeggen. Dit om hen te beschermen. Het kan verzoeker dan ook niet verweten worden dat hij geen uitgebreide verklaringen kan doen over de situatie van zijn vader. Hetzelfde kan gezegd worden wat de situatie van de paternale oom van verzoeker betreft. Bovendien doet dit niets af aan het feit dat de vader en de paternale oom wel degelijk hebben gewerkt voor de Amerikanen en de overheid. Dat hierdoor de familie problemen kreeg met de taliban. Verweerster stelt verder zelf dat bepaalde personen die behoorden tot de voormalige overheid of geassocieerd worden met Westerse overheden zoals de Amerikanen kunnen te maken krijgen met vergeldingsacties".* Hij betoogt verder dat de problemen van zijn vader niet zomaar afgesplitst kunnen worden van zijn familie en dat de taliban erom bekend staat andere gezinsleden te betrekken en te laten boeten. Wat de ongeloofwaardig bevonden problemen met de taliban betreft stelt verzoeker dat hij gedetailleerde voorbeelden heeft gegeven van incidenten die gebeurd zijn zoals de inval van de taliban in het huis van verzoeker en het bezoek van de taliban aan hun huis op zoek naar de verantwoordelijke van het huis, met name verzoeker en dat hij heeft aangegeven dat heel de familie werd gevisieerd.

Verzoeker gaat vervolgens in op de toekomstgerichte vrees. Hij betoogt dat hij al enige tijd in Europa verblijft, zich één voelt met de Belgische maatschappij, plichtsbewust naar school gaat en dat iedereen tevreden is over hem. Verwestering is volgens verzoeker moeilijk te documenteren en het is aan het CGVS om hem hierover te bevragen, wat niet is gebeurd. Hij stelt minstens een begin van bewijs voor te leggen en dat hieruit blijkt dat er sprake is van een verandering in zijn denken. Hij is zich bewust van zijn vrijheden hier en leert hier dat het ook anders kan en verzoeker stelt dat hij zich niet meer zou kunnen aanpassen in Afghanistan.

Verzoeker verwijst naar de UNHCR "Guidelines" over Afghanistan van 2018 en stelt dat het niet ontkend kan worden dat hij minstens als westers zal worden bestempeld bij een terugkeer naar Afghanistan door het lang verblijf in België en dat op het meest cruciale moment in de ontwikkeling van een kind. Het CGVS verliest uit het oog dat hij buiten Afghanistan is opgegroeid, zo stelt verzoeker. Verzoeker verwijst vervolgens naar EASO Query, "Afghan nationals perceived as 'Westernised'" van 2 september 2020 en het Nansen rapport 2021/11. Dit laatste rapport maakt niet alleen melding van geweld door de taliban omwille van (veronderstelde) verwestering maar ook van afpersing, wat in vele asioldossiers door het CGVS werd

beschouwd als een daad van vervolging. Verzoeker merkt vervolgens op dat het CGVS een aantal risicobepalende omstandigheden opsomt en dat er wordt gesteld in hogergenoemd Nansen rapport dat het vooral jonge Afghanen, die in hun jonge jaren in het buitenland verbleven die vervolging riskeren omdat men ervan uitgaat dat zij door hun leeftijd erg beïnvloedbaar zijn. Bovendien stelt verzoeker dat hij logischerwijze zou terugkomen via de luchthaven in het bezit van de nodige reisdocumenten waardoor zijn verblijf in het buitenland boven water zou komen. Verzoeker citeert vervolgens uit EUAA “Country Guidance Afghanistan” van januari 2023 met betrekking tot personen die als verwesterd worden beschouwd. Hij benadrukt tenslotte dat hij als minderjarige in Europa aankwam en dat de Raad de nood aan internationale bescherming op grond van vermeende verwestering reeds erkende in verschillende arresten. Hij stoort zich mateloos aan het feit dat hij gelijkaardige elementen *in concreto* aanreikt die in lijn liggen met de risico bepalende omstandigheden die het CGVS zelf aanreikt maar dat het CGVS hiervan geen afweging *in concreto* maakt. Hij wijst daarbij op volgende elementen:

“Verzoeker reisde naar België als 16-jarige, wat betekent dat de gebeurtenissen waarvoor hij vluchtte zijn voorgevallen nog voor die leeftijd ; - Op heden is verzoeker nog steeds minderjarig, 17 jaar ; - Dat verzoeker en zijn familie problemen ondervond door het werk van zijn vader voor de Amerikanen en de overheid ; - Dat hij omwille hiervan vreesde geïnterviewd te worden door taliban ; - Verzoeker woont al meer dan een jaar in België ; - Verzoeker past zich aan aan de Westerse waarden en normen ; - Verzoeker bevindt zich op het ogenblik van de belangrijkste periode in zijn persoonlijke ontwikkeling in België ; - Verzoeker gaat hier inmiddels al een jaar naar school en spreekt al een mondje Nederlands”.

Hij wijst erop dat na de machtsovername door de taliban het risico op vervolging significant groter is geworden gelet op de strikte interpretatie van de Sharia dat de Taliban hanteert en betoogt dat een vermeende dan wel daadwerkelijk verwesterde Afghaanse onderdaan die voor langere tijd in het buitenland verblijft, een enorm groot risico loopt te worden vervolgd in de zin van het VN-Vluchtelingenverdrag.

Inzake de subsidiaire bescherming wijst verzoeker erop dat de door het CGVS aangehaalde bronnen zelf stellen dat de situatie nog steeds ontzettend volatiel is en dat de conclusie van het CGVS dat er geen willekeurig geweld meer is dat leidt tot een nood aan internationale bescherming niet wordt gesteund door de landeninformatie. Hij benadrukt verder dat hij afkomstig is van de provincie Nangarhar en stelt dat dit een regio is waar het geweld nog welig tiert en er een toename is van verschillende gewapende groeperingen. Hij verwijst door heen zijn betoog naar verschillende landenrapporten en ACLED data overzichten van september tot december 2022, ASYLOS: “COI Repository”: 21/09/2021-28/09/2022, 06/10/2022 en EUAA, “Country Guidance Afghanistan” van januari 2023.

Hij meent dat zijn regio van herkomst, de aanwezigheid van ISKP in combinatie met de beschreven omstandigheden en in het bijzonder zijn verblijf in het buitenland op zich persoonlijke omstandigheden uitmaken die het risico verhogen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld binnen zijn regio. Wat betreft artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet zet verzoeker uiteen dat de desastreuze humanitaire situatie in Afghanistan wel degelijk intentioneel en overwegend wordt veroorzaakt door het bewind van de taliban en verwijst hiervoor naar verschillende landenrapporten. Hij wijst ook op de voortdurende mensenrechtenschendingen, willekeurige arrestaties en ontvoeringen en citeert daarbij onder meer uit het rapport van Amnesty International, “Afghanistan: The Rule of Taliban: A year of violence, impunity and false promises”. Om alle deze redenen vraagt verzoeker te worden erkend als vluchteling, minstens in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar de commissaris-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Verzoeker voegt (1) de bestreden beslissing en (2) het bewijs aanstelling pro deo toe aan het verzoekschrift.

3. Aanvullende nota's

3.1. De commissaris-generaal legt een aanvullende nota neer van 18 oktober 2024 waarbij volgende nieuwe elementen worden ter kennis gebracht:

(1) EUAA COI Query “Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf; (2) EUAA “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf; (3) EASO, “Afghanistan Country Focus” van januari 2022, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf; (4) EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf; (5) EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op

<https://euaa.europa.eu/countryguidance-afghanistan-2024>; (6) EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf; (7) EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif; (8) EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf; (9) UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>; (10) COI Focus “Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghansen sinds de machtsovername door de taliban” van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghansen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf en (11) EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, beschikbaar op [2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments \(europa.eu\)](https://euaa.europa.eu/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments)

3.2. Verzoeker legt een aanvullende nota van 24 oktober 2024 neer waarbij in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen worden bijgebracht en toegelicht:

3. Aanbevelingsbrief van F. V., vriend en collega van verzoeker;
4. Aanbevelingsbrief van M. V.;
5. Aanbevelingsbrief van R. A. C., voormalig voogd van verzoeker;
6. Aanbevelingsbrief van B. R., leerkracht schooljaar 2022-2023 – College ten Doorn Eeklo ;
7. Foto's.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van de feiten en omstandigheden en de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook

niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

5.2. Verzoeker verklaart bij de indiening van zijn internationaal beschermingsverzoek de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Hij legt onder meer zijn originele taskara en de taskara van zijn vader neer (AD, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 1 en 2). Verzoekers identiteit en Afghaanse nationaliteit worden niet betwist. Evenmin wordt betwist dat verzoeker afkomstig is van Jalalabad in de provincie Nangarhar.

Verzoeker werd bij de indiening van zijn verzoek op 29 augustus 2022 geregistreerd als niet-begeleide minderjarige verzoeker om internationale bescherming. Er werd geen twijfel geuit over verzoekers verklaarde minderjarigheid. Aan verzoeker werd een voogd toegewezen vanaf 20 januari 2023. Uit de beslissing van de Dienst Voogdij blijkt dat de voogdij een einde nam op [...] 2024. Verzoeker is bijgevolg recent meerderjarig geworden. Hoewel heden het Kinderrechtenverdrag niet langer van toepassing is op verzoeker heeft hij de administratieve fase van de procedure als niet-begeleide minderjarige verzoeker om internationale bescherming doorlopen waarbij voor hem tijdens het persoonlijke onderhoud bijzondere procedurele steunmaatregelen werden genomen en werd het huidig beroep ingediend namens verzoekers voogd als diens wettelijke vertegenwoordiger.

5.3. Het beschermingsverzoek is gebaseerd op verzoekers vrees voor vervolging door de taliban omwille van zijn vaders activiteiten als automecanicien voor de Amerikaanse troepen en voor een bedrijf dat mijnen ontmantelde en als bewakingsagent en chauffeur voor de voormalige minister van Binnenlandse Zaken. Verzoeker voert in het verzoekschrift eveneens een vrees voor vervolging aan omdat hij in geval van terugkeer zal worden gepercipieerd als verwesterd omwille van zijn verblijf en activiteiten in België.

Verzoeker legde bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming een aantal documenten neer met betrekking tot de professionele activiteiten van zijn vader voor de machtsovername, met name de originele badges van zijn vader en certificaten van zijn vader uitgereikt door het Ministry of Rural Rehabilitation & Development (AD, documenten neergelegd door de asielzoeker, stukken 3 en 4). Verzoeker legt ook de originele taskara van zijn vader en een foto waarop hij samen met zijn vader te zien is (AD, documenten neergelegd door de asielzoeker, stukken 2 en 6). Over deze documenten wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat *“De taskara’s van jezelf en van je vader kunnen enkel jullie identiteit en herkomst aantonen. De badges, certificaten en foto’s van jouw vader dienen enkel ter ondersteuning van jouw verklaringen over zijn jobs bij de voormalige overheid. De foto van jezelf met jouw vader en de foto van jezelf met jouw broer en neefjes, dienen enkel ter ondersteuning van jouw verklaringen over jouw familie. Al deze elementen staan op zich niet ter discussie in deze beslissing”*. Uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt bijgevolg dat maar dat hoewel geen geloof wordt gehecht aan verzoekers verklaringen dat zijn vader kort na de machtsovername door de taliban zou gezocht zijn en opgedragen zich te melden, het profiel van verzoekers vader als persoon die als mecanicien heeft gewerkt voor een Amerikaans bedrijf dat gespecialiseerd was in ontminnen en nadien als chauffeur van een minister in de vorige regering als dusdanig niet betwist wordt door de commissaris-generaal.

In de EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”* van mei 2024 worden personen die een band hebben met de voormalige regering van Afghanistan omschreven als een risicoprofiel. Voor de machtsovername waren werknemers van bepaalde ministeries, waaronder het Ministerie van Binnenlandse Zaken regelmatig het doelwit van aanslagen door de taliban en ook door ISKP en andere gewapende opstandige groeperingen werden personen onder dit profiel gezien als een legitiem doelwit. Na de machtsovername werd weliswaar een algemene amnestie afgekondigd door de taliban ten aanzien van personen die voor de vorige regering hadden gewerkt waarbij werd gesteld dat iedereen die tegen hen gevochten had vergeven werden en riepen zij voormalige medewerkers van de overheid op hun taak weer op te nemen. Hoewel de meeste mannelijke medewerkers, opnieuw hun functie konden opnemen in Kaboel, werden toch gevallen gerapporteerd waarin door de taliban wraak werd genomen tegen personen met dergelijke profielen, zij het in mindere mate dan voor voormalige leden van de ANDSF (EUAA, *“Country Guidance: Afghanistan”*, May 2024, p. 30-32). Ook familieleden van personen met dergelijk profiel werden gevisieerd. Een aantal bronnen omschrijven de houding en praktijken ten aanzien van voormalige medewerkers van de Afgaanse overheid als inconsistent, ad hoc en tegenstrijdig (EUAA, *“Afghanistan – Country Focus”*, December 2023, p. 56). Vergeldingsacties vonden niet op dezelfde schaal plaats als onder het talibanregime in 2001 maar er wordt wel actief gezocht naar medewerkers van de voormalige regering. Er is sprake van intimidatie, detentie, marteling en moord op deze categorie personen en hoewel leden van het voormalige leger en veiligheidsdiensten meer gevisieerd worden, kunnen oud-medewerkers volgens een bron er nooit zeker van zijn dat zij niet op een bepaald ogenblik het slachtoffer zouden kunnen worden van een actie van de taliban en zich nooit veilig voelen (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *“Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”*, juni 2023, p. 70). Volgens UNAMA zijn personen met verschillende profielen het slachtoffer geworden van vergeldingsacties, van hoger geplaatste ambtenaren tot chauffeurs, bodyguards en familieleden (EUAA, *“Afghanistan Targeting of Individuals”*, August 2022, p. 57). De behandeling en eventuele vervolging van deze groep hangt af van de positie die ze hadden waarbij medewerkers in de gezondheidszorg en het onderwijs minder gericht gevisieerd zouden worden, maar dit betekent niet dat personen die in minder gevaarlijke sectoren werkten geen vervolging riskeren. Er is een grote mate van willekeur en er is ook sprake van het vereffenen van oude rekeningen of persoonlijke vetes. Daarbij moet ook rekening gehouden worden met het feit dat lokale commandanten moeilijk te controleren zijn door de leiders in Kabul en de mate, frequentie en heftigheid van de vervolging verschilt per provincie en naargelang de lokale dynamiek (*idem*, p. 71-72). Families van voormalige medewerkers van de overheid riskeren ook gevisieerd te worden door de taliban, die soms overgaan tot hun arrestatie om voormalige medewerkers op te sporen. Ook zijn gevallen gerapporteerd waarbij familieleden gedood zijn (EUAA, *“Afghanistan – Country Focus”*, December 2023, p. 62).

In de EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”* wordt gesteld dat familieleden van personen die voor de voormalige Afgaanse regering werkten en familieleden van personen die banden hadden met buitenlandse troepen in bepaalde omstandigheden een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben en dat de beschikbare landeninformatie aangeeft dat vervolging in dergelijke gevallen hoogstwaarschijnlijk plaatsvindt omwille van een toegeschreven politieke overtuiging.

Zo verzoeker geen vrees voor vervolging aannemelijk maakt louter omwille van zijn familiale band met zijn vader die onder meer als chauffeur heeft gewerkt voor de voormalige regering en voor een Amerikaans bedrijf gespecialiseerd in ontminnen, kan gelet op hetgeen hierboven is uiteengezet over de risico’s voor familieleden van voormalige medewerkers van de voormalige Afgaanse overheid en het feit dat personen

onder dergelijk profiel pas na lange tijd kunnen geïdificeerd worden, redelijkerwijze worden aangenomen dat deze familieband de zichtbaarheid van verzoeker in geval van terugkeer naar Jalalabad en dus de kans dat hij de negatieve aandacht van de (lokale) taliban trekt, verhoogt.

Verzoekers profiel als familielid van een voormalig medewerker van het ministerie van binnenlandse zaken en van een Amerikaans bedrijf dient samen met de andere door hem in het kader van zijn betoog inzake gepercipieerde verwestering aangereikte risicofactoren beoordeeld te worden.

5.4. Verzoeker beroept zich ook op zijn vrees om in geval van terugkeer naar Afghanistan te worden beschouwd als 'verwesterd' of als een persoon die de religieuze, morele en sociale normen in het buitenland heeft overschreden en om die reden aan vervolgingsdaden te zullen worden onderworpen. Hij verwijst daarbij naar objectieve landeninformatie met betrekking tot de behandeling in het verleden van Afghanen die vanuit westerse landen terugkeerden en de EUAA "*Country Guidance Afghanistan*" van januari 2023 en de daarin geïdentificeerde risicoprofielen alsook in zijn aanvullende nota op een rapport van Human Rights Watch, "*Schools are failing boys too*" van 6 december 2023 met betrekking tot de impact van het verbod op scholing van meisjes op het onderwijs voor jongens. Verzoeker benadrukt de jonge leeftijd waarop hij Afghanistan verliet, zijn verblijf en scholing in België tijdens de belangrijkste periode in zijn persoonlijke ontwikkeling en zijn kennis van het Nederlands en zijn relatie met een meisje.

5.4.1. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip 'politieke overtuiging' houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3 § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip 'politieke overtuiging' ruim moet worden uitgelegd en, geïnterpreteerd in het licht van artikel 11 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt.

De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, *Migracijos departamentas*, 12 januari 2023, punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens "*enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land*" (HvJ, C-151/22, *S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR)*, 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Het begrip 'godsdienst' omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, 5 september 2012, punt 63 en HvJ C-56/17, *Bahtiyar Fathi/Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 4 oktober 2018, pt. 78). Het begrip godsdienst, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de

godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdienst op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ, C-426/16, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.*, 29 mei 2018, punt 44, en HvJ, C-25/17, *Tietosuojavaltuutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta*, 10 juli 2018, punt 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag “dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald” (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormt bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 80).

Inzake de vervolgingsgrond ‘behoren tot een specifieke sociale groep’ oordeelde het Hof dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z *tegen de minister voor Immigratie en Asiel*, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, punt 89).

Het Hof heeft er ook op gewezen dat vrouwen, daaronder begrepen minderjarige vrouwen, die als gemeenschappelijk kenmerk hebben dat zij zich tijdens hun verblijf in een lidstaat daadwerkelijk zijn gaan vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen mannen en vrouwen, al naargelang de omstandigheden in het land van herkomst kunnen worden geacht te behoren tot een specifieke sociale groep. Deze vereenzelving hoeft niet noodzakelijk uit politieke of religieuze motieven voort te komen opdat er sprake zou zijn van vervolging in de zin van artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn en kan in voorkomend geval ook opgevat worden als een grond van vervolging die verband houdt met religieuze of politieke overtuigingen (HvJ, 11 juni 2024, C-646/21, *K, L tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*, punten 51 en 52).

Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot de vervolgingsgrond behoren tot een specifieke sociale groep in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 34).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip godsdienstige overtuiging en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, *X tegen International Protection Appeals Tribunal*, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

5.4.2. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrasa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *"Afghanistan security situation"*, August 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 41 ev.).

Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hijab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 45-48 en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te

passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation", August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022", p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een de facto-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt.

Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de de facto-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada", 8 December 2021 in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 53-55; "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023", p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "Afghanistan: targeting of individuals", August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023", p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "verwesterd" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "verraders" of "ongelovigen".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", August 2022, p. 51, EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitsluiting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘zina’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

De richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal en verzoeker verwijzen, kunnen worden bijgetreden (EUAA Country Guidance: Afghanistan, mei 2024, p. 57-61).

In casu werd hierboven reeds vastgesteld dat verzoeker als niet-begeleide minderjarige in België is aangekomen op 16-jarige leeftijd en pas recent meerderjarig is geworden. Volgens zijn op dit punt niet betwiste verklaringen vertrok verzoeker uit Afghanistan kort na de machtsovername en verbleef hij onder meer ongeveer een jaar in Turkije en daarna onder meer in Servië en Oostenrijk (Verklaring DVZ, vraag 34). Het is niet betwist dat verzoeker Afghanistan verliet toen hij vijftien jaar oud was. In de mate verzoeker al een zekere maturiteit bezat en gevormd was naar Afghaanse normen en waarden van voor de machtsovername door de taliban in Afghanistan, kan geen abstractie worden gemaakt dat verzoeker ook een deel van zijn puberteit en adolescentie heeft beleefd in de Belgische geseculariseerde samenleving.

Verzoeker, die in juni 2023 werd gehoord in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming, legt een aantal documenten neer met betrekking tot zijn traject in België als niet-begeleide minderjarige. In de brief van 23 oktober 2024 zet zijn voormalige voogd R.C. uiteen dat hij voogd was van 20 januari 2023 tot [...] 2024 en dat hij in de OKAN-klas in Ten Doorn in Eekloo goede resultaten haalde voor hij de overstap maakte naar HTSIA in Gent, dat zijn klastitularis heel tevreden was over hem en een positieve inbreng had voor de sfeer in de klas. Verder stelt hij dat hij correct was in zijn afspraken met hem en zijn advocaat en dat hij ondanks tegenslagen en ontgoochelingen steeds de kracht vond om door te gaan. De voogd stelt verder nog dat hij bij zijn bezoeken aan zijn pupil in het opvangcentrum van het Rode Kruis waar hij verblijft, meermaals heeft gezien hoe graag hij er gezien wordt en dat ook zijn begeleiders steeds lovend waren over hem. In de brief van 18 augustus 2024 van B.R. wordt toegelicht dat deze persoon de leerkracht was van verzoeker in het College Ten Doorn in Eekloo tijdens het schooljaar 2022-2023, dat verzoeker er deelnam aan het OKAN-programma en dat zijn schoolprestaties er uitstekend waren. Hij wordt door deze leerkracht omschreven als respectvol voor zijn leerkrachten en medeleerlingen en als iemand met verantwoordelijkheidsgevoel die een actieve interesse toonde in het begrijpen en respecteren van lokale gewoonten en gebruiken (Aanvullende nota verzoeker, stukken 5 en 6). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt verder dat een plaatsvervangend voogd aanwezig was voor verzoekers voogd, R.C. en dat deze namens hem over diens pupil verklaarde dat verzoeker “zeer stipt en nauwkeurig is t.o.v. zijn voogd en de andere medebewoners, hij stelt zich open voor andere meningen en culturen” (NPO, p. 21).

Aan de aanvullende nota worden ook verklaringen toegevoegd van een vriend en collega van verzoeker die verklaart hem te hebben leren kennen in de chocoladefabriek B. in Brugge en van M.V., die verklaart verzoeker te hebben leren kennen in het opvangcentrum waar verzoeker verbleef en waar zij hem begeleidde. Voorts worden ook twee foto’s toegevoegd waarop verzoeker te zien is met een meisje omhelst, die in de aanvullende nota wordt omschreven als zijn vriendin en een aantal foto’s waarop verzoeker te zien is op diverse activiteiten onder meer in Gent.

Gelet op de permanente begeleiding door de voogd, is de Raad van oordeel dat deze relevante informatie kan aanbrengen om het beschermingsverzoek op nuttige wijze te beoordelen. De Voogdijwet bepaalt immers

dat de voogd regelmatig contact heeft met de minderjarige, met hem praat om een vertrouwensrelatie op te bouwen en zijn standpunt te kennen over de beslissingen die hij voornemens is te nemen. Op basis van de Voogdijwet is de voogd verder verplicht minstens tweemaal per jaar aan de vrederechter verslag over te maken over de evolutie van de persoonlijke toestand van de pupil, met inbegrip van zijn opvoeding en moet hij daarbij melding maken van de plichten die hij heeft vervuld en de eventuele problemen van de minderjarige. De Voogdijwet bepaalt dat verder dat de voogd zijn opdracht vervult onder toezicht van de Dienst Voogdij en de vrederechter van de verblijfplaats van de minderjarige (Artikelen 11, § 2, 17, 18 en 19, § 1 van de Programmawet (I) (art. 479) - Titel XIII - Hoofdstuk VI: Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen, 24 december 2022). De verklaringen van verzoekers voormalige voogd, bevatten elementen over de evolutie van de persoonlijke toestand van verzoeker, zijn problemen en zijn opvoeding die in het kader van de beoordeling van een toegeschreven verwestering voor verzoeker relevant zijn. Gelet op het gegeven dat de verklaringen van de voogd tijdens het persoonlijk onderhoud zijn afgelegd in de uitoefening van een wettelijk omschreven mandaat in het kader waarvan hij onder toezicht stond van de Dienst Voogdij en de vrederechter, kan hieraan voldoende bewijswaarde worden gehecht. Er zijn verder geen redenen om de verklaring van verzoekers voormalige voogd met betrekking tot diens scholing, die dateert van na de beëindiging van de voogdij en die bevestigd wordt door de voormalige leerkracht van verzoeker in twijfel te trekken. De overige verklaringen van verzoekers voormalige leerkracht en begeleider van in het opvangcentrum liggen in dezelfde lijn en bevestigen het beeld dat wordt geschetst door verzoekers voogd zodat ook hieraan bewijswaarde kan worden gehecht. Verder worden deze verklaringen noch de verklaring van verzoekers vriend en collega in de chocoladefabriek in Brugge op geen enkele wijze betwist door de commissaris-generaal.

Verzoekers zeer goede kennis van het Nederlands blijkt verder ook uit zijn toelichting ter terechtzitting waarvoor hij nauwelijks beroep doet op de aanwezige tolk.

Hij verklaart ter terechtzitting dat hij twee jaar OKAN onderwijs heeft gevolgd, dat hij drie maanden de richting automechanica heeft gevolgd en momenteel in een chocoladefabriek in Brugge, genaamd B. werkt en in zijn vrije tijd aan fitness doet en van gamen houdt. Verzoeker verklaart verder ook dat hij een Oekraïens vriendinnetje heeft, M., die hij in het opvangcentrum heeft leren kennen.

Verzoeker verklaart ter terechtzitting ook dat hij soms contact heeft met zijn moeder maar dat dit moeizaam gaat vanwege gering internet bereik en dat de situatie voor haar en zijn zussen niet goed is. Hij licht in dit verband toe dat zijn zussen in Afghanistan niet naar school kunnen en steeds moeten binnenblijven en dat hij dit heel erg vindt. Hij stelt dat ook zijn zussen naar school zouden moeten kunnen gaan. Hieruit blijkt minstens dat verzoeker zich uitspreekt over fundamentele aspecten van het huidige talibanregime en de door dat regime gehanteerde methodes en daarbij uiting geeft aan zijn verzet hiertegen zodat bij verzoeker sprake is van een politieke overtuiging in de zin van de hoger geciteerde rechtspraak van het Hof van Justitie.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker kort na binnenkomst in België als niet-begeleide minderjarige verzoeker twee jaar onderwijs heeft gevolgd, momenteel werkt en daarbij zeer goede kennis van het Nederlands heeft verworven en zich openstelt voor en actief participeert in de Belgische samenleving en daarbij onmiskenbaar sinds zijn binnenkomst als niet-begeleide minderjarige wordt ondergedompeld in een maatschappij die is gebaseerd op opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen, het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid, die haaks staan op het gedachtegoed van de taliban. Dit gebeurt tijdens zijn ontwikkeling als minderjarige en jonge adolescente tiener, een cruciale levensfase gedurende dewelke jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden en die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen.

Er kan in het geval van verzoeker, gelet op zijn jonge leeftijd bij aankomst en zijn hoger geschetste traject in België worden aangenomen dat dit een impact heeft (gehad) op zijn ontwikkeling als minderjarige en zijn opvattingen als jongvolwassene en de wijze waarop hij zich gedraagt. Dit blijkt ook uit zijn oprechte en overtuigende verklaringen dat meisjes, net zoals jongens recht hebben om zich te ontwikkelen via onderwijs en dus ook toegang moeten krijgen tot onderwijs en de bezorgdheid voor zijn zussen die dit worden ontzegd. Verzoeker heeft daarbij, zoals reeds aangehaald, uiting gegeven aan zijn afkeer van fundamentele aspecten van de maatschappijvisie van het huidige talibanregime en de wijze waarop dit regime vorm geeft aan de Afghaanse samenleving. Dit verhoogt in belangrijke mate het risico dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal opvallen in de lokale gemeenschap en bij de lokale talibanleiders en zal worden gepercipieerd als aangetast of beïnvloed door de waarden en normen van een westerse samenleving of als een persoon die de religieuze, morele en sociale normen in het buitenland heeft overschreden.

Voorts is niet betwist dat verzoeker afkomstig is van Jalabad in de provincie Nangarhar. In deze provincie is ISKP, een transnationale Salafi-Jihadistische organisatie die hevig gekant is tegen alles wat westers is, aanwezig (EUAA, *Afghanistan. Targeting of individuals*, August 2022, p. 190-192). Ook is Nangarhar, samen met de andere Noordoostelijke provincie Kunar en Kabul, de provincie waar zowel ACLED als UCDP het hoogste aantal aanvallen door ISKP heeft gedocumenteerd (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December

2023, p. 33, *Algemeen Ambtsbericht*, juni 2023, p. 36). Verder zijn er ook aanvallen van Pakistan tegen TTP doelwitten in de grensregio en confrontaties tussen de taliban en de lokale bevolking in Nangarhar naar aanleiding van het verbod op papaversteelt, gerapporteerd. Ook zijn niet geïdentificeerde gewapende groeperingen actief in Nangarhar. De aanwezigheid van ISKP in Nangarhar, en de aanwezigheid van andere niet-geïdentificeerde gewapende groeperingen kan *in casu* eveneens als een risico-verhogende factor worden beschouwd voor verzoeker. Gelet op hetgeen hierboven werd vastgesteld met betrekking tot verzoekers profiel en traject in België is de kans reëel dat verzoeker ook door ISKP-aanhangers als onislamitisch zal gezien worden.

Verder werd hierboven reeds vastgesteld dat verzoekers profiel als familielid van een voormalig medewerker van de vorige regering en van een Amerikaans bedrijf gespecialiseerd in ontminen niet wordt betwist en dat redelijkerwijze kan aangenomen worden dat dit de zichtbaarheid van verzoeker in geval van terugkeer naar Jalalabad en hierdoor in de negatieve aandacht van de taliban kan komen in geval van terugkeer. In dit verband dient te worden opgemerkt dat uit de hierboven besproken landeninformatie blijkt dat de taliban goed op de hoogte zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking.

Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55).

Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de voormelde huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze (en veranderlijke) richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd na de machtsovername en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven en waarmee verzoeker niet of nauwelijks vertrouwd is, nu hij kort na de machtsovername door de taliban uit Afghanistan is vertrokken. Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat, gelet op zijn jonge leeftijd en individuele omstandigheden, verzoeker zijn verworven opvattingen en traject tijdens zijn verblijf in België, niet steeds zal kunnen verhullen wanneer hij bij terugkeer naar de provincie Nangarhar, de regels, wetten en gebruiken, zoals vormgegeven door de taliban, moet naleven. Dit kan de zichtbaarheid van verzoeker bij terugkeer verder verhogen bij doorreis of bij aankomst in zijn dorp en regio van herkomst.

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van verzoeker wel degelijk een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. De Raad is van oordeel dat gelet op het geheel van bovenstaande elementen en factoren eigen aan verzoeker, hij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban en/of ISKP-aanhangers zal komen te staan en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker daarbij wordt gepercipieerd, onder meer omwille van zijn traject en de aard van zijn activiteiten in België gedurende een cruciale periode in zijn ontwikkeling als minderjarige en adolescent, als een persoon die verwesterd is of de religieuze, morele of sociale normen in het buitenland heeft overschreden.

Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering of religieuze, morele of sociale normoverschrijding. De door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst evenwel op *"wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing"*, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat, zoals reeds aangehaald, de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen.

In acht genomen het geheel van bovenstaande elementen en de persoonlijke omstandigheden eigen aan verzoeker cumulatief beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie door beide partijen bijgebracht, is de Raad van oordeel dat voor verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen op basis van een (toegeschreven) politieke overtuiging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is. Daarbij dient herhaald dat ook een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is ook kan worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *"enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land"* (HvJ, C-151/22, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen*) (UNHCR), punt 36). Gelet op het voorgaande en gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie is de vraag of verzoeker zich nog zou kunnen aanpassen aan de Afghaanse levenswijze niet relevant, nu hierboven is vastgesteld dat hem een politieke overtuiging zal worden toegeschreven die haaks staat op

het gedachtegoed van de taliban en dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij omwille van deze toegeschreven politieke overtuiging aan daden van vervolging wordt onderworpen ingeval van terugkeer.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier wordt de conclusie in de EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" van mei 2024 (p. 123) bijgetreden, dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming.

Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actoren van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

Tot slot blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, die niet verschijnt noch vertegenwoordigd is ter terechtzitting, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET